

عنوان مقاله:

مطالعه ژنتیکی صفت زودرس در توتون با استفاده از نشانگر RAPD

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

نجلا عطار - دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، گروه اصلاح نباتات، کرج، ایران

عبدالله محمدی - پردیس کشاورزی، دانشگاه تهران

محمد رضا بی همتا - پردیس کشاورزی، دانشگاه تهران

زین العابدین شهادتی مقدم - مرکز تحقیقات توتون تیرتاش

خلاصه مقاله:

پائین بودن رطوبت و کاهش تدریجی دما در اوایل پائیز برای خشکاندن توتون از مشکلات مناطق سدرسیر با فصل رشد محدود می باشد. از آنجا که در مواردی بوته های زودرس با روش م وتاسیونی حاصل شده اند به احتمال زیاد زودرسی توسط ژنهای محدودی کنترل می شود. لذا داشتن نشانگر مولکولی مناسب جهت ردیابی این ژن می تواند در پروژه های اصلاحی بسیار مؤثر باشد. برای رسیدن به این هدف با تلاقی یک رقم زودرس ((urumie4) و یک رقم دیررس (burleyvee1.3) تفرق صفت زودرسی در نسل (F2) مشاهده شد. تعداد 60 پرایمر RADP از کیت اپرون تهیه شد و پس از آماده سازی برای PCR دمای آنالینگ آنها با چند نوبت PCR آزمایشی تعیین گردید. DNA هشت بوته زودرس با هم و هشت بوته دیررسی با هم ترکیب شده و بالک زودرس و بالک دیررس را تشکیل دادند. پس از تعیین شرایط اپتیمم برای PCR پرایمرها یک به یک روی DNA والدین و بالکها تست شدند. دو پرایمر OPB08 و OPC09 بین والدین و بالکها چندشکلی نشان دادند. دو پرایمرهای انتخاب شده روی 96 نمونه DNA که از قبل استخراج شده بود تست گردید. بررسی ها نشان داد که OPC09-1900 در فاصله 11/8 و OPB08-1050 در فاصله 15/9 سانتی مورگان از مکان ژنی زودرسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

نشانگر مولکولی، تجزیه تفرق توده ایی، RAPD، توتون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/227316>

